

ክብረ በዓል

ማርያም ደዓሪ ከረን

፳፩ ግንቦት ፳፻፬ / May 29, 2012

“መንፈስ እግዚአብሔር ቅዱስ ይመጽእ ለዕሴኪ፡ ወኃይል ልዑል ይጸልለኪ፡ ወዘኒ ይትወልድ እምኔኪ ቅዱስ ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል” (ሉቃ ፩፡፴፭)

“መንፈስ እግዚአብሔር ቅዱስ አባኹ ክወርድ እዩ፤ ኃይሊ ልዑል እውን ክጽልለኪ እዩ፤ ስለዚ እቲ ካባኹ ዝውለድ ቅዱስ ወዲ አምላኽ ክበሃል እዩ”፡

እግዚአብሔርን ብአማልደነት ቅድስቲ ድንግል ማርያምን፡ ናይ ማርያም ደዓሪ ዓመታዊ ክብረ በዓል ንምብዓልን፤ አምላኽ ዝገበረልና ድማዕ ዘኪርና ምስጋናና ንምቅራብን፤ ዘድልየና ጸጋታት ንምልማንን አብዚ ቅዱስ ቦታን ዕለትን ንርከብ አሎና፡፡

አብ ማርያም “ወልደ እግዚአብሔር ሰብ ኮነ” በዚ አገባብዚ ከአ ትንቢት ኢሰያስ ነቢይ “ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወይስመይ አማኑኤል ብሂል እግዚአብሔር ምስሌነ” “እኒሆ ድንግል ክትፀንስ እያ፤ ወዲ ከአ ክትወልድ እያ፤ አማኑኤል ክስመ ኢዩ፤ ትርጉሙ እግዚአብሔር ምሳና ማለት እዩ፤ (ኢሳ 7፡14) ኢየሱስ እቲ ቃል ሥጋ ዝኾነ ብሓቂ አምላኽ አብ ማእከልና ሓደረ፤ አብ ማእከልና ክነብር ሰብአዊ ኩነትና (እንትርፌ ሓጢአት) ክካፈል ዝመጽኤ እዩ።

ዮሐ. ሓዋርያ ብኸምዚ ይገልጽ፡ “ቃል ሥጋ ኮነ ወኅደረ ላዕሌነ” (ዮሐ 1፡14) እቲ “ሥጋ ኮነ” ዝብል መግለጺ ብጭቡጥን ብርጉጽ መንገድን ንሰብአዊ ኩነታትና የመልክት። አምላኽ በዚ መንገዲ እዚ ብሓቂ ናብ ዓለም መጽኤ። ናብ ታሪኽና አተወ፤ ማሕደሪኡ አብ ማእከልና ገበረ፤ አቲ ዓሚቑ ሰብአዊ ሃረርታና

ብምምላእ፡ ዓለም ብሓቂ ንሰባት እትበቅዕ ቤት ከም እትኸውን ገበራ። በቲ ኻልእ ጎድኑ አምላኽ እንተደአ ተወጊኑ ግና፡ ዓለም ሰባት ዘይነብሩላ ዝባደመት ቦታ ትኸውን። በዚ ከአ እቲ ሓቀኛ ጽዋዔ ዓለም፤ ናይ ሰባት ማሕደር ክትከውን ዝግባእ ዝነበረ ኩነት ይኹለፍ። ነቲ አብ መንጎ ተፈጥሮን (ዓለምን) ሰብን ንዝነበረ ናይ ፍቅሪ ኪዳን ቦታ ክትከውን አይትኸእልን።

በዚ ምኽንያት እዚ በዓለ ማርያም እንክነብዕል ነዚ ምሥጢረ ሥጋዌ ክነስተንትን ግቡእ እዩ። ምኽንያቱ አምላኽ አብ ዓለም አብ ማእከልና ምሳና ክሕድር ምድላዩ፡ እንካብ ፍጡራቱ ብናይ ሓንቲ “ሕራይ ምባል” ከዕምቆ ምድላዩ ንርዳእ። እዚ ሕራይ ምባል እዚ ከአ ካብታ ሁመት ድንግል ማርያም ነቲ ዘበሰራ መልእኽ፤ “ነያ አመቱ ለእግዚአብሔር፤ ይኩነኒ በከመ ትቤለኒ” ሉቃ 1፡38) ካብ ዝበለትሉ ጊዜ እቲ ናይ አብ

ዘለዓለማዊ ቃል፤ ሰብአዊ ህላዌኡ ሻቡ ከም ሰብ ጀመር። ምስ ወሉደ ደቂ ሰባት ተቈጽረ፤ ወዲ ዮሴፍን ማርያም ከአ ተባህለ፤ ኢየሱስ ብዝብል ስም ከአ ተሰምየ፤ እንትርፎ ብሓጢአት ብኹሉ ንኣና መሰለ። ብሓቂ ዘገርም እዩ፤ ኣምላኽ ነጻነት ሰብ ኣኸቢሩ ጥራሕ ዘይኮነ፤ ንሱ እውን ክለብሶ ንርኢ።

ምጅማር ምድራዊ ሕይወት ወልደ እግዚአብሔር ብኸልተ “እወ” – ማለት ፣

- እቲ ሓደ “እወ” ናይ ማርያም፡ እቲ ካልኣይ፡ - እወ ናይ ኢየሱስ እዩ፤
- እወ ናይ ኢየሱስ፤ ንመደብ ድሕነት እግዚአብሔር ኣብ ክውን ገበሮ፤
- እወ ናይ ማርያም ከአ ወልደ እግዚአብሔር ሥጋ ለቢሱ ንኣና ከምዝመስል ገበሮ።

በዚ እዩ ኣምላኽ ነጻነት ደቂ ሰባት ኣኸበረን ለበሰን እንብል። እዚ ናይ ኣምላኽ ተኣዝዞ ንመዓጾ ዓለም ናብ ሓቂ ናብ ድሕነት ይኸፍቶ።

ኣምላኽ ዝፈጠረና ከም ውጺኢት ናይቲ መጠን ዘይብሉ ፍቅሩ እዩ። ስለዚ ከም ድላይ ኣምላኽ ምንባር ነቲ ሓቀኛ መንነትና ምርካብ ማለት እዩ። እቲ ሓቀኛ ህላዌና ንሱ እዩ። ካብ ኣምላኽ እንተ ተፈለፍ ግና ካብ ርእሰና ንፍለ’ሞ ኣብ ደልሃመት ንወድቅ። ናይ እምነት ተኣዝዞ ሓቀኛ ነጻነት እዩ። ሓቀኛ ድሕነት ንርእስና ምስ ፍቅሪ ኢየሱስ ከም ንሓብር ይገብረና። ድሕነት ሰብአዊ ድላይና ምስ ድላይ ኣምላኽ ናብ ምሉእ ምልኣት ናይ ምድያብ መሥርሕ እዩ።

ሎሚ ንማርያም ንስለ እምነት ክንውድሳ ኢና ኣብዚ ዘሎና። ምስ ቅድስቲ ኤልሳቤጥ ኩንና ከአ **“ወብፅዕቲ እንቲ እንተ ተኣምኒ”** (ሉቃ 1፣45) ንምባል እዩ።

ቅዱስ ኣጎስጢኖስ “ማርያም ንኢየሱስ ቅድሚ ኣብ ከርሣ ምጽናሳ፡ ኣብ ልባ እያ ብእምነት ዝፀነሰቶ፡ ማርያም ኣመነት እቲ ዝኣመነቶ ከአ ኣብኣ ክኸውን መጽኤ” ይብል። (cf Sermon 215,4: pc 38,1074) ኣምላኽ ንእምነትና ከበርትዓልና፤ ሕያውን ኣብ ፍቅሪ ፈርያምን ክገብረና ንጸሊ። ከምቲ ማርያም ዝተቀበለቶ፤ ቃል እግዚአብሔር ኣብ ልባትና ንንበሮን፤ ንመስክሮን።

ድንግል ማርያም ኣብ ምሥጢረ ክርስቶስ ብዘለዋ ፍሉይ ተራ፤ ናይ ቤተ ክርስትያን ኣብነትን ኣምሳልን ኮይና ትርከብ። ቤተ ክርስትያን ከምታ እኖ ክርስቶስ ንምሥጢረ ኣምላኽ ኣብኣ ክነብር ንዝመጽእ ክትቅበሎ ትጽዋዕ።

ኣብ ዕለታዊ መነባብሮና ብኸመይ ዝበለ ጻዕርን፤ ርእሰ መሥዋዕትን፤ ኣብ ታሪኽ ኣብዚ ሁመት’ዚ፤ ኣብዚ ህልዊ ኹነታት ንሠርሕ ኣብ ዘሎናሉ፤ ቤተ ክርስትያን ከአ ኣምላኽ ቀረባን ንደቂ ሰባት ዝራኸበሉ ቦታ ምዃኑ ሓቀኛ ገጽታኣ ብዝበለጸ እተቅርበሉ ጊዜ እዩ።

ቤተ ክርስትያን ከም “ህያው ሰውነት ክርስቶስ” ዘድሕን ኅላዌ ኣምላኽ ኣብ ዓለም ምስባኽ ተልእኮኣ እዩ። ንዓለም ካብ ርእሳ ንዝዓበየ ነገር ንፍቅርን ብርሃን ኣምላኽን ክፉት ምዃኑ ክትሰብኽ ተልእኮኣ እዩ። ኣብዚ ሥጋዊ ዓለም ኣምላኽ “ሥነ ሓሳብ” እናኾነ ኣብ ዝመጽአሉ ጊዜ፤ ሰባት ኣብ ዓለም ኣምላኽ ከምዘዩልቦ ኮይኖም ክነብሩ ይፍትኑ። በዚ ከአ እምነት ኣብ ኣምላኽ ካብ ኣፍልጦኡን ተመኰሮኡን ባህርያቱ እናማህመነን ብምምጻእ፤ ርድኢት ኣምላኽ እናሓደረ ኣልቦ እናኾነ ይመጽእ ኣሎ። ኣብ ታሪኽ ደቂ ሰባት “ኣምላኽ” ዝብል ቃል መሠረታዊ ሠረትን ናይ ዓለም መጨረሻታ ዕላማን እዩ ዘስምዕ። ኣምላኽ ካብዚ ሥእሊ እዚ እንተ ተኣልዩ፤ ዓለም ብዘይ መሠረትን ዕላማ ኣልቦን ኮይና ትተርፍ። ዝኾነ ነገር ከአ ትርጉም ዘይብሉን

አድካምን ይኸውን። ሓደ ነገር ትርጉም ዝህልዎ ኣብቲ መሠረቱ ደው ምስዝብል እዩ። ምሥጢር ኣምላኽ ንጎላዊ ምሥጢር ሰብ መሠርቱ እዩ፤ እቲ ሓደ እንተዘይህለወ፤ እቲ ካልእ እውን ክህሉ ኣይክእልን። ሰብ ብዘይ ኣምላኽ ክህሉ ምስዝፍትን፤ ተራ ፍጥረት ድልየታት ሥጋኡ ዘማላእ ለባም እንሰሳ ጥራሕ ኮይኑ ይተርፍ። ምኽንያቱ እቲ ካብ ሰብን ዓለምን ዝለዓለ ምስዘይጎሉ፤ ብሥነ ሓሰብነት ተተኪኡ ዓቕሚ ምምላእ ድልየታትን ባህግታትን ኮይኑ፤ እቲ ሰማያውን ናይ ዘለዓለም ሕይወት ሀረርታን ትጽቢትን ዘይብሉ ጊዜያዊ ጥራሕ ኮይኑ ይተርፍ። ነዚ ክውን ንምግባር ኣብ ዓለም ብዙሕ ፍልስፍናታትን ራእያት ብብጊዜኡ ተሰሚዖም እዮም። እቲ ኮይኑ እቲ እዚ መንፈስ ዝሓደሮም ወይ ነዚ መንፈስ ክሕድሩ ዝጽዕሩ ኣብ መንፈሳዊ ንድየትን፤ ኣደዳ ምጥፋእ ትርጉምን ዕላማን ብምዃን፤ ኣብ መጨረሻታኡ ሕይወት ትርጉም ዘይብላ ኮይና ይረኽቡዋ። ስለዚ ቤተ ክርስቲያን ንዓለም ናይ ኣምላኽ ሕያውነቱን ጽድቁን ክትሰብኽ ጽውዕቲ ኮይና፤ ሕይወት ኣብ ኣምላኽ ምሉእ ትርጉም ከምዘለዎን ተስፋ ዘቁርጽ ከምዘየሎን ተስተምህር። እዚ ናይ ማርያም በዓል ነዚ ንክነስተንትን ዝዕድም ዓቢይ ኣጋጣሚ እዩ።

ሎሚ ኣጸቢቕና ንንበር፤ ኣጸቢቕና ንሥራሕ፤ ኣጸቢቕና ንሕሰብ፤ ከመይ ሎሚ እታ ርግጽ መቀራረቢት ናይ ጽባሕን ድሕሪ ጽባሕን ናይ ኩሉን እያ። ንኣና ኣመንቲ ኣጋጣሚታት ሕጉስ ወይ ዘይሕጉስ ክገብረና የብሉን፤ ነቲ ክኸውን ዘለዎ ክመርጽ ንኸእል። ትማሊ ምውት እዩ፤ ጽባሕ ከኣ ገና ኣይመጽኣትን፤ ሓንቲ መዓልቲ ጥራሕ'ያ ዘላትና፤ ንሳ ከኣ ሎሚ እያ፤ ኣብኣ ኣና ሕጉሳትን ቅዱሳትን ክኸውን ዘሎና።

ኣብ ሕይወት ብሕጹጽ ሕያውነት ክትገብር ኣይትኸእልን፤ ነዚ ሕያውነት/ ዘጽድቀካ ነገራት ከይትገብር ምስ እትድንጉ፤ እቲ ምድንጓይካ ማዕረ ክንደይ ሕጻጽ ምዃኑ ኣይትፈልጥን ኢኻ፤ ሕይወት ናይ ዓበይቲ ፍጻሜታት ጉዳይ ኣይኮነን፤ እንታይ ደኣ ናይ ዓመታት እዩ። ቍምነገር ሕይወት ኣብ ብዝሒ መዓልታት ኣይኮነን፤ እንታይ ደኣ ኣብ መዓላኡ እዩ። ሕይወትና ብብዙሕ ጽቡቕ ነገራት ምስ ዝመልእ፤ ነቲ ዝበለጸ ከየርከብናሉ ከይሓልፈና ክንሰግእ ይግባእ። ጸሎትና እምበኣር ዎ ኣምላኽ ሕይወተይ ብብዙሕ ጽቡቕ ነገራት ዝመልኦ ከይኸውን ሓልወኒ፤ ከመይ ነቲ ዝበለጸ ጊዜ ከይስእነሉ። እቲ ዝበለጸ ካልእ ኣይኮነን ኣምላኽ እዩ።

ንኣምላኽ ግዜ ዘይብለይ ከይኸውን ከኣ ሓልወኒ፤ መንፈሳዊ ብርሃንካ ዝሓትት ኣብ ሕቅፍኻ ዝዓርፈሉ፤ ንቃልካ ዝሰምዕ መንፈስካ ዘስተንፍስ ወትሩ ንዓኻ ዝደሊ ክኸውን። “ብዘይካ ብኣኻ ሓንቲ ክገብር ከምዘይክእል” ክፈልጥ መሃረኒ፤ ክንብል ይግባእ።

ዓለምና ናይ ኑክልየር ኃያላት ዝወዳደሩሉ ዘይሥሩዕ ሥነምግባር ዕላዊ ዝኾነሉ፡ ካብ ንሰላም፤ ብዛዕባ ኩናት ብዙሕ ንፈልጥ፡

- ካብ ቃል ኣምላኽ፤ ካብ ብዛዕባ ሕይወት፤
- ብዛዕባ ቅትለት ብዙሕ ንፈልጥ፡

ሰባት ብፍላይ ሊቃውንቲ ንምሥጢር ኣቶም/ኑክልየር ጽቡቕ ተረዲኦምዎ ኣለዉ። ዘሕዝን ግና ደቂ ሰባት ንምንባር ጎስዮም፤ ነቲ ኣብ ማዕዶ ዘሎ ተኣምራታዊ ዕንባባ ይሓልሙ፤ ነቲ ኣብ ኣፋፈት ገዛኦም ዘሎ ዕንባባ ከየስተማቀሩ ዘመን ይውዳእ፤ ማዕቢልና ወይ ገስጊስና ኢና ከኣ ይብሉ። ሓቀኛ ግስጋስ ሳይንሳውን ተክኖሎጂውን ምዕባለ ይሓትት፡ እዚ ምዕበለዚ ምስ ሥነ ምግባርን ሞራላውን ምዕባለ እንተዘይተታሓሒዙ ሐደገኛ ምዃኑ እዩ።

ከምቲ ሓያሎ ዓለምለኻዊ ተርእዮታት ዘረጋግጹዎ፤ ናይ ሳይንስን ተክኖሎጂን ምዕባለ ንበይኑ፡ ንዓለም ኣብ ዝዓበየ ዘይፍትሓዊ ስቃያት ኣምራሕዋ ይርከብ፡ ናብ ኣዝዩ ዝተራቀቁ ጭቆናታትን ናብ ዘሰምብዱ ግርጭታትን

አምራሁ ይርከብ፡ ብመንጽፍ እውን ቁጠባዊ መጋብርን ምውናን ሳይንስን ተክኖሎጂን ዘስካሕክሑ ዓመጸት ንምፍጻም መሣርሒ ኮይኖም እዮም። ምዕብልና ሳይንስን ተክኖሎጂን ብሓቂ ኣብ ኣገልግሎት ደቂ ሰባት ክውዕል እንተደኣኮይኑ፤ ማዕረኡ ዝኾነ ሚዛናዊ ሞራላዊ ሕይወት ይሓትት።

ናይ ሰብ ግዝኣተ-ግዙፍ-ዓለም፡ አምላኽ ንሰብ ነዚ መዚ እዚ እውን ዝሃቦ ዋና ትርጉሙ፤ ከምቲ በዓል ሠናይ ዝኾነ ር. ሊ. ጳጳስት ዮሐ. ጳው. ጄይ ዝበልዎ፤ “ጸብለልትነት ሥነምግባር ኣብ ልዕሊ ተክኖሎጂ፡ ጸብለልትነት ሰብ ኣብ ልዕሊ ነገራት፡ ጸብለልትነት መንፈስ ኣብ ልዕሊ ቊስ ኣካል ምስ ዝኾውን እዩ።”¹ እቲ መልእኽቲ ናይ ሎሚ ሳይንሳውን ተክኖሎጂውን ምዕባላ ሰብኣውነት ክለብስ ኣለዎ ማለትና እዩ፡ በዚ ከኣ ንሰብን ንሕብረተሰብን ጠቃሚ ከኾውን እዩ። እምነት ከኣ ነዚ ሳይንሳውን ተክኖሎጂውን ምዕባላ ብዝተፈላለየ መንገዲ ናይ ምህብታም ክእለት ኣለዎ፤ ንሱ ከኣ፡

1. ናይዚ ምዕባላን መጽናዕትን ትርጉምን ናይ መጨረስታ ዕላማን ብምንቅቃሕ፡ ሳይንስ በይኑ ንኹሉ ሕቶ መልሲ ክኾውን ስለዘይክእል፤ እዚ መጽናዕቲ እዚ መንፈሳውን ሞራላውን ሃይማኖታውን ዘተሓባበረ ምስዝኾውን ዝተማለኤ ይኸውን፤
2. እምነት፡ ሰብኣውነት ናይ ሰብ-ምልኣተ-ዕብዮት ዝኾነ ፍልጠት ዝኹኩሰሉ ግራት ምጳኑ ንኸንገርዳእ ዝሕግዝ ክንድዝኾነ፤
3. እምነት ንምሥጢረ ሰብ ብቀጻሊ ንኸንገጽንዕ ንኸንምርምርን ስለእተተብበዓና፤ “ንሰብ ብዘይ ክርስቶስ ብምልኣት ክንገርድኦ ኣይክእልን፡ ብኻልእ ኣዘራርባ ሰብ ብዘይ ክርስቶስ ንርእሱ ክርዳእ ኣይክእልን፡ ሰብ መን ምጳኑ? ናይ ሓቂ ክብሩ እንታይ ከምዝኾነ? እንታይ እዩ ጸዋዕታኡ፡ እንታይ እዩ መጨረስታኡ ክፈልጥ ስለዘይክእል፡ ክርስቶስ ካብ ታሪኽ ሰብን፡ ካብ ዝኾነ ክፍሊ ዓለም ክእለ ኣይክእልን። ሰብ ዓብን መሠረታዊን ኩነት ምጳኑ ንምርዳእ እቲ መፍትሕ፡ ክርስቶስ እዩ። ስለዚ እቲ ንርእሱ፡ ከፊላውን ወትሩ ኣፍኣዊ እነሓንሳብ እውን ሕልማዊ መዓቀኒታት ዘይኮነ፡ ምስ ኩሉ ጸገማቱን ጥርጣሬኡን ድኽመቱን ሓጥእ ምጳኑን፡ ምስ ኣነባብራኡን ሞቱን፤ ንርእሱ ብምልኣት ክርዳእን ክፈልጥን ዝደሊ እንተደኣ ኮይኑ ናብ ክርስቶስ ክቀርብ ኣለዎ።”²
4. ኣብ ሰብኣውነት ክርስትና ብፍሉይ መንገዲ ንሰብ ምግልጋል ማለት ብዘይቫርነት ንሓቂ ምድላይ እዩ፡ እዚ ከኣ ምልኣቱ ኣብ ክርስቶስ እዩ። ብዘይቁጠባ ርእሰኻ ናብ ምኽንያት ሓቂ ምጽማድ፤ ብሓደ ጊዜን ኣብ ሓደ እዋንን ክብሪ ሰብን ናይ ሕብረተ ሰብ ጽቡቅን ምግልጋል እዩ፡ እዚ ከኣ ፍልጠትን ኣእምሮን

ሓቀኛ መጋብሪታት እምነት ዝኾነ ኣዕሩኽ ምጳኑን ዘረድእ እዩ። ዘመና ናይዚ ዘይተመቃቀለ ኣገልግሎት ሕጹጽ ኣድላይነት ዝሓትት እዩ፤ እዚ ማለት ትርጉም ሓቂ ምስባኽ/ምእዋጅ፡ ብዘይካዚ መሠረታዊ ቁምነገር ነጻነት፤ ፍትሒ፤ ሰብኣዊ ክብሪ፤ የሎን። በዓለ ማርያም እንክነብዕል ነፍስ ወከፍና ኩሉ ገጸት ሓቂ እናስተንተና፤ ምስቲ ፍጹም ሓቂ ዝኾነ አምላኽ ክነተሓሕዞ ንዕደም ኣሎና። እምነትና ባህልና ከኾውን ኣለዎ፡ እምነት ባህሊ ዘይከውን፤ እቲ ብምልኣት ተቀባልነት ዘይረኽበ፤ ብዕምቆት ዘይተሓስበ፤ ብግቡእ ዘይንበር እምነት እዩ፡ እዚ እነብዕሎ ዘሎና በዓል ከኣ እቲ እምነትና ባህልና ዝገበርናዮ፤ ዝተቀብልናዮ ዝሓሰብናሉ ብግቡእ እነብር እዩ እምበር፡ ንስለ ምትእኽኻብ ወይ ንስለ ቱርዝም ኣይኮነን።

¹ Amecea News, Issue No.40 March 2010, p.4
² ር. ሊ. ጳጳስት ዮሐ. ጳው. ጄይ Amecea News, lb, p.5.

ቤተ ክርስቲያን ከም ሓላዩት አደ፤ ደቃ ብእምነቶም ወትሩ ምእንቲ ክድልድሉ በብጊዜኡ አጋጣምታትን መጋበሪታትን ብምቅራብ ትናብዮም። ቅዱስ አቦና ር.ሊ.ጳጳሳት በነዲክቶስ መበል 16 እምነት ናይ ኩሎም አመንቲ ንምብርታዕ፡ ነቶም ሰንከልከል ዝብሉ ወይ ብጥርሱ ካብ እምነት ዘይብሎም ብሓድሽ ስብከተ ወንጌል ንምምላሶም አብ መላእ ዓለም ገና ወንጌል ክርስቶስ ዘይሰምዑ፤ ነዚ ሒዝናዮ ዘሎና ዓመት ፪ይ ጉባኤ ቫቲካን ካብ ዝጅምር መበል ፶ ዓመት፡ መዝገበ ሃይማኖት፡ ትምህርቲ ካቶሊካዊ ቤተክርስቲያንው ብወግዒ ካብ ዝዝርጋሕ ድሮ 20 ዓመት ዝገበረሉ ስለዝኾነ፡ ፍሉይ ናይ መበራብሪ እምነት ጊዜ ምእንቲ ክኾነልና ካብ ዝመጽ 11 ጥቅምቲ 2012 ክሳብ መወዳእታ ኅዳር 2013 **ዓመት እምነት** ይኹነልኩም ኢሎምና አለዉ። ነዚ ዓመት እዚ ብእምነት እንተተቀቢልናዮ ንነፍስወከፍና **ዓመተ ጸጋ ዓመተ ምብርባር እምነትናን ናይ ኅልና መርመራን** ክኾነልና እዩ፡ እዚ ምብራባር እዚ ንወሉደ ክህነት ንምእመናን ንዓበይቲ ኮነ ንነኣሽቱ ዘድሊ ምጳኑ ርዱእ እዩ።እምነት መሠረት ኩሉ ክርስቲያናዊ ሕይወትና እዩ፡ ምንጭን መበገሥን እምነት ከአ ባዕሉ እግዚአብሔር እዩ፡

አምላኽ ነዚ ዓመተ እምነት ብግቡእ ተጠቂምና እምነትና እነሓድስን እንነብራን ይግበረና።
ልዑል እግዚአብሔር ንሃገርና ካብ ተጻባኢ ኃይልታ ይሓልወና፡ ነባሪ ሰላም የውርደልና፡ በዚ በዓለ ማርያም ደዓሪ አምላኽ ብምሕረቱ ይብጽሓና፤ ናብ ርሑስ ክራማት የሕበረና።